

ΓΑΣΣΑ

Σ. 390

"Βυζαντινή Χρονική"
τ. 12 (1905)
σ. 390

Δ. A. Κορδύλης:

Τηρί Γλωσσαναι Καταχωρί τη Θεάντη, Απόχαιρ εναι Νέω-
τίπου

Άθαν 1905. 8° = Σελίδα 30.

Σ. 422

Θ. Π. ? Αρχαία - L Τιτζίδη?

Έξινον διάβιον Λιγνίδιον ή Μανδαΐζιον θέαντη
"Έξινιδη" τ. 8 (1905) Σελίδα 378-382

τ. 20 (1913). Σ. 126.

P. Louis Ronzevalle:

Les Emprunts Turcs dans le Grec vulgaire de Roumeli et spécialement d'Andrinople.

Ανδρονάγα in τηρ Journal Asiatique. Juillet-Août 1911. Paris. 263-264

178. 8°

Πεδ. τηρ αγριαν Νίκαια Βίν in Berliner Philologische Wochenschrift
τ. 33 (1913) άρ. 28 (1913) σ. 886-888.

Iberian Oracles in Θεάντη

Πατελανά επαρχίαν υρφίαν tuskariam (γρ. ? Iberian νο αγριαν
ναυταριν τηρ Ιοανναν ορθολατρεία in Θεάντη).

Humboldt: in Prüfung der Untersuchungen über die alten bewohner
Hispaniens σ. 118-120

K. Rademitz:

Οι ιονιο-ερινέιτικοι μεταθάρτοι πινακίδων
διανοτικοί. Η φερματική εποχή τ. Ε. σ. 136-137

Karlyk ή Βυζαντινός
Σημειώσεις
τ. 51. 1929 σ. 441

Biblio Ηλαγία:

(ανατολική)

P. Skok:

Beiträge zur Thrakisch-Ilyrischen Ortsnamenkunde 1931!

R. Mughanov
Anatolische
Bulgarien
Autogramm AB
2. XI. 1938
6386

P. Kretschmer:

Einführung in die Geschichte der griechischen Sprache.
Leipzig 1896.

7. VII v. 171-243 άρχεται αὐτὸν σπουδαίον φέρει, εἰς
ιθωμανικήν τὴν θρασκεψίαν καὶ τον
Ο Κρετσχερ θυπεῖται - δημοσιεύει τον ονοματολόγον της Θράσκεψης
τοῦ Θρακού Thomasek ἀπό τοῦ

P. Chauvin
et Rome Etudes
Grecques
1938 v. 185-186

Sur le thème des centres, celles en particulier de M.
H. Krau-Krahe (? également à Indogermanische Forschungen ?)
ouverte à préciser notre connaissance de Thrace et de
l'Illyrie. Il est admis qu'il s'agit là des langues
indoeuropéennes.

M. Kretschmer a essayé de tirer de l'Illyrien le nom de la ville de
Byzance. Il ne s'agit jusqu'à présent que d'une hypothèse, concernant
des faits isolés, fondée sur un certain nombre de paroles proba-
bilement convergentes.
Beaucoup de mots ou de suffixes que l'on a pris l'habitude de consi-
dérer comme indogrecs sont attribués par Vladimir Georgiev à
l'Illyrien.

Il est ainsi que le suffixe -vbat dont le nom de bien est considéré comme
Illyrien et rapporté de l'indoeuropéen -ut-

Vladimir Georgiev: Die Träger der Kretisch-Mykenischen Kultur, ihre Her-
kunft und ihre Sprache I. Z. alt. Griechen und Thracen, Illyrier, Thraco-
Illyrier).

Annales de l'Université de Sofia. Faculté Historico-Philologique.
7. XXXIII 4. Sofia 1937, 230 p.